

Nr 170.

Av herrar **Carlson** i Herrljunga och **Leander**, om skrivelse till
Kungl. Maj:t angående statsbidrag till postsparbanken för
höjande av dess inlåningsränta.

I en inom Andra kammaren väckt motion nr 26 vid förlidet års riksdag hemställde undertecknade, att ränta å i postsparbanken insatta medel skulle gottgöras från och med dagen näst efter den, då insättningen ägt rum, till och med dagen närmast före den, då medlen lyftas. Sedan motionen remitterats till bankoutskottet för förberedande behandling, infordrade detta yttrande från styrelsen för postsparbanken, som ansåg vissa hinder möta för en sådan förändring av grunden för ränteberäkning, som den i motionen åsyftade. Under hänvisning till styrelsens bemälda yttrande blev motionen av bankoutskottet avstyrkt och av Riksdagen avslagen.

Under den rätt långa debatt, som vid motionens behandling i Andra kammaren ägde rum, voro alla talarna ense om, att åtgärder borde vidtagas för att öka allmänhetens intresse för postsparbanken, vilket för närvarande vore ganska matt. Orsaken till detta bristande intresse ansågs emellertid icke så mycket härröra av tiden för räntans beräkning, som fasthellre därav, att räntan vore för låg. Med den ränta af 3,6 %, som postsparbanken nu betalar, vore det enligt talarnes mening otänkbart, att allmänheten i större utsträckning skulle insätta sina besparingar i banken. En av talarna, herr Zetterstrand, anvisade en utväg att få räntan höjd, som synes oss värd beaktande. Då han trodde, att det skulle dröja ganska länge, innan postsparbanken genom sin egen verksamhet komme därhän, att den kunde höja räntan, förordade han, att staten under ett eller annat år ansloge ett belopp till bankens hjälp, så att räntan genast kunde utfyllas till 4 %. Skedde detta, trodde talaren, att man inom kort tid skulle få in ganska mycket penningar i banken, som genom fördelaktig placering av dessa medel sedermera skulle sättas i stånd att utan statsbidrag lämna en ränta av 4 % och således bättre än nu fylla sin uppgift.

Då vi fortfarande hysa den åsikten, att det såväl för staten som för den stora allmänheten och dess uppmuntran till sparsamhet är av största intresse, att postsparbanken vinner mest möjliga anslutning, våga vi hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t taga i övervägande, huruvida ett lämpligt statsbidrag må ställas till postsparbankens förfogande för att sätta densamma i stånd att utbetala en inlåningsränta å 4 %, samt för Riksdagen framlägga det förslag, vartill detta övervägande kan giva anledning.

Stockholm den 25 januari 1914.

Herm. Carlson.

Ulrik Leander.
